

Sygn. akt III RC 117/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant st.sekr.sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Mrągowie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko małoletniej M. K. reprezentowanej przez matkę I. K.

o obniżenie alimentów

powództwo oddalić.

Sygn. akt ***III RC 117/17***

UZASADNIENIE

Powód B. K. domagał się obniżenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 5 października 2016 roku z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie płatnych na rzecz jego małoletniej córki M. K..

W uzasadnieniu wskazał, że jego sytuacja majątkowa i życiowa uległa zmianie od czasu wydania wyroku rozwodowego. Obecnie jest zatrudniony jako robotnik budowlany za wynagrodzeniem w wysokości 2000 zł brutto miesięcznie. Nie posiada żadnych oszczędności i majątku a ze swoich zarobków musi dodatkowo płacić alimenty na rzecz byłej żony i syna i nie ma możliwości wywiązać się z obowiązku alimentacyjnego w dotychczas ustalonej wysokości.

Na rozprawie w dniu 26 października 2017 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej M. K. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K., urodzona (...) jest dzieckiem pochodzącym z małżeństwa I. K. i B. K..

Wyrokiem z dnia 5 października 2016 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI RC 1707/15 zmienionym na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt I ACa 985/16 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo I. K. i B. K. orzekając, że obie strony zobowiązane są do ponoszenia kosztów utrzymania ich małoletniego dziecka i zasądził od B. K. na rzecz małoletniej M. K. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Małoletnia M. K. była wówczas uczennicą drugiej klasy szkoły podstawowej w S.. Nie chorowała przewlekłe i prawidłowo się rozwijała.

Matka małoletniej pracowała w piekarni w M. i zarabiała około 1300 zł miesięcznie. Oprócz M. K. miała na utrzymaniu jej dorosłego brata P. K., który studiował w O..

B. K. pozostawał w nieformalnym związku z B. Z. razem z którą zamieszkiwał i prowadził wspólne gospodarstwo domowe. Powrócił z Norwegii gdzie zarabiał około 9000 zł miesięcznie. Przed wyjazdem za granicę osiągał dochody w wysokości około 2000 – 3000 zł miesięcznie pracując bez umowy jako robotnik budowlany. Obowiązany był płacić I. K. alimenty tytułem kosztów utrzymania rodziny zasądzone w trybie zabezpieczenia na czas trwania sprawy rozwodowej w kwocie po 1200 zł miesięcznie

(dowód: dokumenty w aktach VI RC 1707/15 SO w Olsztynie)

Obecnie małoletnia M. K. kontynuuje naukę w szkole podstawowej. Jest pod opieką ortodonty.

Matka małoletniej w dalszym ciągu pracuje w piekarni i osiąga najniższe wynagrodzenie. Otrzymuje świadczenie „500 +” na małoletnią. Wspomaga syna finansowo przekazując mu kwoty po około 500 zł miesięcznie. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz -250 zł miesięcznie, energia elektryczna – 170 zł miesięcznie, gaz – 50 zł miesięcznie, woda – 200 zł na dwa miesiące, media – około 100 zł miesięcznie. Mieszkanie obciążone jest kredytem w wysokości 41 000 zł. Miesięczna rata wynosi 265 zł.

B. K. od czerwca 2017 roku jest zatrudniony jako robotnik budowlany na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie (...) w M. za wynagrodzeniem w wysokości 2000 zł brutto miesięcznie. Mieszka razem ze swoją partnerką B. Z., która pracuje jako księgowa.

Nieregularnie płaci zasądzone alimenty na córkę M. K. w wysokości 500 zł miesięcznie i syna P. K. w kwocie po 650 zł miesięcznie oraz była żoną w wysokości po 200 zł miesięcznie. Posiada zadłużenie u komornika z tego tytułu.

W toku jest sprawa o podział majątku wspólnego między B. K. a I. K..

(dowód: umowa o pracę k. 8, zaświadczenie o zarobkach k. 23,26, zaświadczenie ze szkoły k. 25, przesłuchanie B. K. k. 28-29, przesłuchanie I. K. k. 29)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z przesłuchania I. i B. K. oraz powołanych dowodów z dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i nie budzą zastrzeżeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie podstawę żądania powoda stanowi art. 138 KRO zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów minęło dopiero pół roku i w ocenie Sądu po stronie powoda jak i jego małoletniej córki nie doszło w tym czasie do zmiany stosunków, która uzasadniałaby obniżenie dotychczas ustalonych alimentów.

Pomimo, że obecnie zarobki powoda B. K. wynoszą około 2000 zł brutto miesięcznie a w dacie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów jego dochody stanowiła kwota około 2000 zł – 3000 zł netto miesięcznie okoliczność ta w realiach niniejszej sprawy nie może przemawiać za obniżeniem alimentów należnych od powoda dla jego córki M. K.. Powód posiada doświadczenie jako robotnik budowlany, wcześniej przez pewien czas pracował za granicą i osiągał wysokie dochody, co w ocenie Sądu powoduje, że jego realne możliwości zarobkowe kształtują się na kwotę około 2000 -3000 zł netto miesięcznie tak jak zostało to ustalone w sprawie rozwodowej B. i I. K., która zakończyła się wydaniem wyroku przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku w dniu 27 kwietnia 2017 roku o sygnaturze akt I ACa 985/16.

Obniżenia zasądzonych alimentów nie może również uzasadniać fakt, że powód obowiązany jest obecnie do alimentowania syna P. i swojej byłej żony. W dacie poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego powód obowiązany był bowiem do płacenia alimentów orzeczonych w trybie zabezpieczenia na nawet wyższą kwotę 1200 zł miesięcznie tytułem utrzymania rodziny, nie można więc uznać, że jest to nowa okoliczność w rozumieniu art. 138 KRO.

Nie można też przyjąć, że doszło do zmiany sytuacji materialnej po stronie uprawnionej małoletniej M. K., która jest co do zasady analogiczna jak w dacie poprzedniego orzekania w przedmiocie alimentów. Matka małoletniej w dalszym ciągu pracuje w piekarni w M. i osiąga podobne jak poprzednio wynagrodzenie z którego musi utrzymać siebie i córkę oraz opłacić mieszkanie.

W ocenie Sądu świadczenia alimentacyjne otrzymywane przez małoletnią M. K. w dotychczasowej wysokości przystają z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniej, a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych jej ojca B. K. i brak jest podstaw do zmiany dotychczas ustalonego obowiązku alimentacyjnego w tym zakresie. B. K. jest ojcem małoletniej M. K. i jest obowiązanyłożyć na swoją małoletnią córkę, która nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie a cały ciężar jej wychowania spoczywa na matce.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 138 KRO a contrario oddalił powództwo.